

ZASTARELOST - NAJVEČJI PROBLEM ŽELEZNICE

ZA ENAK ZASLUŽEK MORA CELJSKI ŽELEZNIŠKI DELAVEC NAREDIRI VEČ KOT DRUGI

Celje je v splošnem znano kot belo mesto, čeprav je na tej belini včasih najti še dovolj madežev - od nesnage ob kantah za smeti do umazanih oken. Okna nekaterih javnih zgradb že zelo dolgo, kot kaže, niso videla ne vode ne cunje. Ali je potem kaj čudno, če je izza teh oken na marsikakšnem sestanku videti kakšna perspektiva bolj meglena?!

O problemih celjskega železniškega vozlišča je bilo že veliko napisanega, še več pa izgovorjenega, in to o neurejenosti, zastarelosti in kompliciranem poslovanju. Tovarna postaja v Cretu je tekom let postala le sanjska prisposoba, kljub zatrjevanju, da bo kmalu postavljena in ne glede na to, kako nujno bi jo celjsko železniško območje potrebovalo, bi s tem bili rešeni največji problemi železnice, ki so v teh dneh v Celju dosegli vrhunec. Zaradi neurejenih pogojev dela zaposleni na celjski prometni akciji delajo več kot bi bilo potrebno, če bi bilo vozlišče modernizirano, istočasno pa dobivajo nizke osebne dohodke, vsekakor neprimerne za delo in delno tudi nevarnost, ki je ob gostejšem prometu na »neurejenih tirih« vedno večja.

Najhujše vprašanje celjske železnice oziroma celjske prometne sekcije je neurejen tehnološki proces dela. Zakaj? Celjsko železniško vozlišče

je spričo nalog voznega reda in dolžnosti do strank pri manipulaciji vozovnih pošilk v težkem položaju, saj ne morejo izdelati takšnega tehnološkega procesa dela, da bi bil ekonomičen, varen ter zadovoljiv glede hitrosti. Ne morejo zato, ker se postaja razteza na treh kilometrih, kjer ni urejenega niti enega premikalnega območja, da bi bili lahko vozovi tipa I in tipa II hi-

tro obdelani. Vozovi tipa I so lokalni, ki jih natovarjajo in istovarjajo v Celju, vozovi tipa II pa so vagoni direktnih tovornih kompozicij, ki jih v Celju dodajajo ali odvezujejo. Skratka, zaradi premajhnih tirnih kapacitet, združenega potniškega in tovornega prometa morajo vozovi obeh tipov dvakrat in tudi večkrat prevažati z enega konca postaje na drugi, preden so dostavljeni in-

dustriji. Ista pot je od stranke do vključitve voza v kompozicijo. Vse to povzroča ogromno količino odvečnega dela. Zato je vsak voz predelan po petkrat, čeprav bi lahko bil samo dvakrat. Torej je potrebno na celjski železniški postaji za določeno opravilo več ljudi in večja količina dela kot drugod, kjer imajo urejeno vozlišče.

Nadaljevanje na 6. strani

Celje, 27. avgusta 1969 — Stevilka 34 — Leto XXIII — Cena 50 par

NOVI TEdnik

Naj se veje šibe pod snegom, naj sonce hudo pripeka - možje v plavih uniformah so vedno na svojem delovnem mestu, pod milim nebom izpostavljeni dežju in mrazu. Opravljajo trdo delo, neprestano so v stiku z železom in to poleti razbeljenim od vročine in pozimi strupeno mrzlim. Skrbijo za varnost ljudi - potnikov. Vsak med njimi se zaveda velike odgovornosti, saj vsaka kretnja mora biti točna in vnaprej planirana. Poklic premikača in sploh železničarja ni lahek in z leti vreže človeku globoke gube v obraz. Mnogi pa morajo ta poklic zapustiti zato, ker jih je le trenutek nepazljivosti med njihovim dvanajsturnim delovnim dnevom za vedno onesposobil.

Foto: H. Premzl

SLAVJE NA PLANINI

V nedeljo so se na Planini pri Sevnici zbrali borci kozjanskega odreda, nekdanji partizanski učitelji in številni domačini ter Sentjurčani. Proslavili so 25-letnico osvoboditve Planine, dan, ki ga Sentjurska občina praznuje kot svoj praznik. Med gosti sta bila tudi predsednik republiške skupščine Sergej Kraigher in podpredsednik dr. Jože Brilej.

Slavje je bilo za domačine še toliko bolj pomembno, saj je dr. Brilej položil temeljni kamen za novo šolo. Tako bo Planina dobila novo šolsko zgradbo. Dosedanja šola je bila najslabša in najstarejša - 147 let - v vsej občini.

Na predvečer proslave obletnice je prosvetno društvo »Zarja« Trnovlje uprizorilo

na planinskem gradu igro »Pod svobodnim soncem«.

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

LAONI

FRANČEK FRAKELJ

Medušč, vseh sort gnojil sem uporabil, toda »kadrovska politika« še naprej hira. Sreča, da ni to samo celjski problem.

VREME

OD 28. AVGUSTA DO 7. SEPTEMBRA

Okrog 5. septembra padavine, v ostalem lepo vreme.

Dr. V. M.

LUJČIČ

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV LAONI

NJENIH ENAIN- DVAJSET OTROK IN TRIIN- DVAJSET LJUBEZNI

● Če bi se še enkrat rodila, bi želela biti ženska. Ko bi mi bilo dano, bi še enkrat enaindvajsetkrat rodila, za vse bi enako trepetala, vse enako ljubila, pravi 61-letna Jožefa Suhovršnik, mati 21 otrok, doma iz Dola št. 9 nad Gornjim gradom.

● Kako široko je lahko materino srce? Lahko pri 21 otrokih sprejme tudi ljubezen moža? Zakaj pa ne, pravi Jožefa, to še bolj, saj je del mene, tisti največji del. Tisti nenadomestljivi, ki ga želiš in potrebuješ tako danes kot včeraj.

● Današnja dekleta ne sprejemajo materinstva, kot najdražje poslanstvo temveč kot nujno bolečino. Zame pa je bilo materinstvo tisti del, ki mi je dal življenjski sok in smisel, radost in lepoto ljubezni ...

Od tu, z Dola, imaš občutek, kot da bi bila zadreška dolina na dlani. Tako blizu, da bi lahko z levo roko vrget kamen na Menino. Spodaj pod tabo na desni, je Nova štifto, na levi Gornji grad. In ti si tu zgoraj, kamor ne sega pajčevina cest, kjer megle ne objemajo rečnih voda, ker je vsenaokoli v hrib. Kot bi se zemlja nagibala za soncem. In ti z njo. Mogoče zato ostajajo ljudje tu gori nekoliko upognjeni k njej, kot bi hodili venomer le in samo v hrib.

Nad senošetjo, v objemu sadnega drevja stoji več, za preproste pojme mogočnih poslopij. To je Suhovršnikova kmetija v Dolu št. 9. Obokani vhodni, poslopje, ki že od daleč izžareva trdnost, to so prvi vtisi, ki se ti ponudijo tako, ko pridejo bližje temu gnezdu velike družine.

Mlada možka sta si zavistela kosi na rame in nam pokazala na vhod v hišo.

»Mama so v kuhinji.«

Na kmečki mizi je bila steklenica s pijačo, domač kruh in gnjat. Malicali so. Mlada ženska se je sukala okoli štedilnika, starejša je ob mizi pestovala otroka. Mar je njen? sem pomislil. Tako majhen! Okrog mize so se sukali še trije majhni otroci. Kot bi razbrala mojo začudenost in namen obiska je pohitela:

»To so otroci mojega sina in snahe.«

Prepovedan sadež je lahko najslajši

Odložila je otroka in nam pokazala na prostor ob mizi. Z roko je zgrnila drobtine in vnela po kozarce. Po ničemer ne bi človek sodil, da je ta ženska tu pred nami, ki po površnem pogledu nudi videz petdesetletnice, darovala življenje 21 otrokom. ENAINDVAJSETIM!

Brez da bi vprašal kdo je, sem bil prepričan, da je ONA ta mati, ženska in žena. Ne more biti drugi, nihče, ki bi imel enako tople oči in pogled, enak nasmeh in srečo v dlaneh ob pestovanju.

Kolegica je začela prazniti šaržer z vprašanji, sam sem pa pasel oči na njej. Močnih ramen, okroglega obraza, toplih oči, mehkih besed, je cartljala otroka, nato ga je odložila. Začela je pripovedovati, kako je postala partizanska mamica.

»Ne, ne. S politiko se nisem ukvarjala, le Nemcev nisem marala. Enostavno jih ne prenesem. Ko se je začelo, so ostala naša vrata za vse iz gozda odprta. Topel obrok, obleke in peč so čakali na njih. Tako sem postala partizanska mamica. Ker so se mi smilili vsi, ki so v tistih mrzlih in mokrih nočeh bivali zunaj...«

Mene pa je bolj zanimalo

ono drugo, ona. Ona takšna kot je. Tudi kot mati. Zato sem previdno usmerjal pogovor v to smer.

»Mati in oče, oba sta mi branila, da bi se poročila z Janezom. To je bilo takrat, ko ljubezen nisi smel, niti mogel tako razkazovati, kot to delajo danes. Jaz pa sem se odločila zanj, samo zanj. Vzela sva se in ni mi bilo nikoli žal. Tako sem spoznala, da je tudi prepovedan sadež lahko najslajši.«

— Ali ste se še kdaj zoperstavili volji in željam drugih? »Pogosto. Življenje je tako, da ga moraš živeti sam. Po svoje in zase. Nihče ne more trditi, da je tisto, kar je za enega dobro, dobro za vse druge. Nak.«

Moje ljubezni so enake, so ena

— Pa vendarle, neka merila morajo biti mar ne?

»V življenju ni pravil. Nikar, lepo prosim. Pravilo je mogoče le eno: treba je živeti. Ko si enkrat goden za to, da se osamosvojiš, moraš biti tudi zrel za odločitve.«

— Ste bili kdaj nesrečni?

»Neštetokrat. Najbolj pa ob izgubi moža. Ko sem videla, kako ga vodijo iz hiše, ko sem vedela, da ga več ne bo nazaj. Nihče ni o tem govoril, toda to čutiš. Ko je v tebi toliko žalosti in obupa, da ne moreš iztisniti niti besede, le solzo. To je bilo 29. decembra, dva dni pred

novim letom, ko so jih odpeljali. Ustrelili so jih pol ure hoda od tu, v Tiroseku nad Novo štifto. Ustrelili in pustili kar tam v grmovju. Nihče ni vedel. Tudi mojega Janeza in njegova dva brata. Miha, ki je bil tudi poleg, pa niso do smrti. Tak, ves krvav in ranjen se je prebudil in se odvilkel do Laznika nad Novo štifto. Ta ga je skrtil in zdravil. Mojega Janeza pa ni bilo nazaj.«

— Ali ni bil to vaš mož, ki je pravkar odšel iz hiše?

»To je moj mož. Drugi mož. Brat prvega moža. Povila sem enaindvajset otrok, da, tako je. Žal ne žive vsi, le štirinajst. Vse sem rodila z ljubeznijo, vse sem in imam enako rada, kajti moje ljubezni so enake, ker je ena sama.«

Če bi bila...

— Ne zamerite in vendarle ...

»Poslušajte: če otroku ne moreš nuditi več, kot imaš sam, ga ne smeš roditi. To ne bi bilo pošteno do njega. Jaz mislim, da imajo moji otroci več, kot sem imela jaz. Trije so doma, 11 pa jih je po svetu. Veste, nekoč so mi ponudili neko stvar, ki so jo prinesli iz Nemčije. Tisto proti zanositvi. Nak, to pa ne. Jaz tega že ne bom delala. Današnja dekleta ne sprejemajo materinstva, kot najdražje poslanstvo, temveč kot nujno bolečino. Zame pa je bilo materinstvo tisti del, ki mi je dal življenjski sok in smisel, radost in lepoto ljubezni...«

— In vendarle, če bi vam bilo dano, da bi bili še enkrat mladi?

»Bi želela biti zopet ženska. Se bi enaindvajsetkrat rodila, za vse bi enako trepetala, vse enako ljubila.«

— Kako široko je lahko materino srce? Lahko pri 21 otrokih sprejme tudi ljubezen moža.

»Bežite, bežite, zakaj pa ne. To še bolj, saj je del mene, tisti največji del. Tisti nenadomestljivi, ki ga želiš in potrebuješ tako danes, kot včeraj. Ljubezen do moža se razlikuje od ljubezni do otrok.«

— In kako danes živite?

»Umaknila sem se in prepustila prostor in nekaj dela snahi. Drugače pa pomagam, kajti delam rada in sem še hvalabogu pri moči. O, to pa.«

— Torej vas porodi niso izmučili tako, kot to nekatere mamicе pravijo?

»Današnja mladina je pomehkužena, navajena lahkega življenja. Seveda pa je porod odvisen tudi od pozornosti moža. Ne sam porod, temveč vse ostalo. Če čutiš, da nekdo deli ali poskuša deliti tvojo bolečino ali trpljenje, ti ta zavest vse skupaj lajša. Jaz pa sem imela z moškimi srečo.«

— Kako to mislite?

»Tako. Prvi je bil tak, da mu ni para, tak pa je tudi drugi. Povem vam, da ga ni bilo na svetu moškega, za katerega bi samo za hip zamenjala svojo...«

Janez Sever

CELJSKO GOSPODARSTVO V TREH LETIH

DRUŽBENEGA PLANA RAZVOJA OBČINE DO 1970. LETA

Odborniki celjske občinske skupščine so se 1966. leta odločili za izvajanje družbenega plana razvoja občine do 1970. leta. Tako so potrdili program razvoja občine, ki je pravzaprav zrcalo prizadevanj za izpolnjevanje družbene in gospodarske reforme.

V izvrševanju tega načrta so potekala tri polna leta, da ne upoštevamo osmih mesecev letošnjega obdobja, ki kažejo na znatno poživitev gospodarstva in industrijske proizvodnje.

Tik pred nastopom tako imenovanega počitniškega obdobja so na skupni seji članov obeh zborov skupščine občine Celje proučili izvrševanje petletnega družbenega plana v prvih treh letih. In kaj so ugotovili?

Osnovna značilnost izvajanja družbenega plana razvoja občine v prvih treh letih je bila v ureditvi temeljne usmeritve v področju industrijske proizvodnje, izvoza in zaposlovanja. Pri vsem tem pa je hvaljeva ugotovitev, da je bil porast družbenega proizvoda do sežan na osnovi povečane produktivnosti dela, intenzivnejšega izkoriščanja proizvodnih zmogljivosti ter boljše organizacije dela ob uvajanju različnih oblik poslovnega sodelovanja.

Značilna nadalje je razlika, ki je nastala med tistimi delovni-

mi organizacijami, ki so se prilagodile zahtevam gospodarske reforme in onimi, ki se niso znašle v preusmeritvi na rentabilnejšo proizvodnjo, na izboljšanje asortimenta in kvalitete.

Če smo omenili pozitivne rezultate v izvrševanju petletnega družbenega plana razvoja celjske občine, med katere sodijo še okrepljeni samoupravni odnosi in ne nazadnje povečana stopnja življenjskega standarda, pogledimo na kratko še tista poglavja, kjer rezultati niso takšni, da bi bili z njimi zadovoljni.

Težave v prilagajanju gospodarstva zahtevnejšim pogojem na domačem in tujem tržišču so se pokazale v hitrem naraščanju zaloga ter v nižji stopnji rasti proizvodnje. In posledica tega — poslabšanje likvidnosti gospodarstva. Zaradi intenziviranja gospodarjenja je tudi število novo zaposlenih počasneje naraščalo kot je bilo predvideno v planu. Tu pa je še posebej pomemben dejavnik, ki je več kot značilen za celjsko občino oziroma celjsko industrijo: gre namreč za posiedice, ki nastajajo zaradi počasne modernizacije proizvodnih sredstev. Če bi v tej zvezi ocenili rezultate investicijske potrebnosti, bi v skupnem merilu dobili pozitivne rezultate, v podrobnejši sliki pa bi videli, da je bilo investiranje večje v gradbene objekte, manjše pa v delovne priprave. Kazen tega je šel lep delež investicijskih sredstev tudi v obratna sredstva.

Na počasno modernizacijo proizvodnje vplivajo tudi nekateri subjektivni vzroki — pred-

vsem se pomanjkanje razvojnih programov gospodarskih organizacij. Sicer pa se nam v tej zvezi kot negativna elementa kažeta še nezadostno razvito poslovno sodelovanje in neustrezna kvalifikacijska struktura zaposlenih.

Kot smo ugotovili so v elementih družbenega plana razvoja zlasti tri postavke, v katerih smo zabeležili hitrejšo rast od predvidene. Za družbeni bruto proizvod je plan predvideval po-

MILAN BOZIC

vpredno letno rast v višini 9,3 odst., v resnici pa je bila ta stopnja v povprečju za prva tri leta dosežena 12,8. V družbenem proizvodu se to razmerje med planiranim in doseženim giblje med 9,00 in 10,4 odst., v narodnem dohodku pa med 8,5 in 8,7 odst. Delen porast je bil dosežen tudi pri investicijah. Plan je predvideval vrednost investicij v povprečju za vsako leto 136.000.000 dinarjev, realizacija v prvih treh letih pa je v povprečju na vsako leto 139.000.000.

Manjši pokazatelji od predvidenih pa so v industrijski proizvodnji (plan 6,5 — doseženo 4,4), izvozu (plan 8,0 — doseženo minus 2,8), zaposlenosti (plan 1,3 — doseženo minus 0,3) itd.

Odborniki občinske skupščine pa se niso zadovoljili samo z ugotovitvami o izvrševanju družbenega plana razvoja občine, marveč so na osnovi dejstev sprejeli tudi zaključke in priporočila, ki veljajo v prvi vrsti gospodarskim delovnim organizacijam.

STATUS QUO

PRED VAŽNIMI ODLOČITVAMI V GLEDALIŠČU

V času kislih kumaric, ko nas v Celju razgiba kvečjemu še kakšna hitra cesta, gredo v pozabo mnoge težave in problemi, ki nam sicer med letom delajo večje ali manjše preglavice. Eden od takih problemov je na primer Slovensko ljudsko gledališče, ki ga poleti res nihče ne pogreša, ki pa bo postalo z bližnjo sezono zopet nepogrešljivi del naše vsakdanjosti. In seveda bržkone tudi predmet novih razprav.

Zakaj? Preprosto zaradi tega, ker bodo z novo sezono prišli na plan vsi stari problemi, zlasti njegov gmotni položaj in kar je pač z njim v zvezi. Pričakovati je, da se bo nova sezona pričela tam, kjer se je zadnja nehala, s kakšno »interno« predstavo v obliki prizadevanj za sanacijo razmer. Ob koncu zadnje sezone je bil namreč pri predsednici občinske skupščine O. Vrabičevi pogovor s predstavnikom gledališča, ki bi ga kazalo, ker ni mogel prinesiti kakšne rešitve, verjetno nadaljevati in zaključiti, kajti ustanova očitno ne bo mogla še naprej delovati v položaju, v kakršnem je že več let. Ta položaj je dobil svojo pravo podobo šele ob izidu kataloga za vrednotenje dela v družbenih dejavnostih republiškega sindikata, še posebej, če primerjamo osebne dohodke, ki jih letos dobivajo gledališki delavci, s tistimi, ki bi jih naj prejemale po katalogu. Po prečni mesečni osebni dohodki umetniškega osebja se namreč gibljejo v razponu od 850 do 1.495 din, ostalega osebja pa v razponu od 450 do 1.085 din. (Po katalogu od 1.300 do 2.925 oziroma od 650 do 1.950 din) Sedanjí osebni dohodki dosega jo le 51 odstotkov vrednosti, ki jo priznava katalog. Če bi se hoteli približati tem merilom, bi

gledališče potrebovalo dodatnih 500 tisoč din.

Ker tolikšne vsote ne bo mogla zagotoviti občina in ker tudi druge občine celjske regije ne čutijo dolžnosti, da bi svoje pokrajinsko gledališče sofinancirale, bi morala biti republika tiša, ki bi v skrbi za ustrezno porazdelitev kulturnih dobrin na svojem prostoru prevzela del finančnega bremena. Gledališče si je sicer prizadevalo to doseči, še zlasti, ker ne vidi možnosti, da bi osrednje slovenske kulturne ustanove lahko prevzele njegovo poslanstvo, oziroma ker sedanje financiranje ne odseva pravega in pravičnega razmerja.

Vprašanje je, ali je takšno rešitev realno pričakovati. Vprašanje pa je tudi, kaj sicer storiti. Občinska skupščina, kot smo lahko slišali, ni dolžna s svojimi prispevki podpirati drugih občin, zato se bo v skrajnem primeru zavzela za gledališče kakršnega Celje potrebuje in ga bo tudi sposobno vzdrževati. V tej zvezi gre v glavnem za dve varianti: ali naj ostanejo razmere, kakršne so (v tem primeru bo morala tudi največja po trpežljivost gledaliških delavcev popustiti) ali pa se naj SLG spremeni v komorno gledališče z vsemi posledicami, ki bi jih takšna sprememba imela (še manjši ansambel in omejitve delovanja na Celje oziroma celjsko občino). Gledališčniki, ki bi v svoji zaščiti gledališča in širok krog občinstva, se seveda s takšno spremembo ne bi mogli sprijazniti, ker menijo, da ne more biti koristna za slovensko družbo. Dvojimo namreč, da bi teater s 14 članskim ansamblom (zato, da bi imeli igralci in tehnično osebje za nekaj tisočakov večje dohodke) odigral kakšno večjo vlogo kot pritegnil redke izbranec. DRAGO HRIBAR

LIST IZ BELEŽNICE

Preprosti ljudje

OKAJUHU

PIŠE: TONE VRABL

Prebrali smo literaturo, ki zajema vsaj nekaj o tistih dneh, ko so padli Kajuh in tovariši. Zasedli smo podrobne in manj podrobne zapise o bojih, smrti,

prevozu. Nikjer pa nismo zasledili poročila o pogrebu. O tem nam je pripovedovala upokojena učiteljica Angela Ročnik.

Kakšno je bilo tisti dan vreme?

»Tisti dan, ko je bil pogreb, je bil izreden mrz in veliko snega.«

BILA SEM NA KAJUHOVEM POGREBU

Angela Ročnik dobro pozna zgodovino svojega kraja. Pogovor o Kajuhovem pogrebu je takole potekal.

Koliko ljudi je bilo na pogrebu?

»Samo šest, zraven tudi jaz.«

Zakaj vas je bilo tako malo?

»Mnogi so se bali. Situacija jih je primorala v to.«

Kako se prepeljal Kajuh in tovariše v Zavodnjo?

»Na garah. Brez krst. Položili so jih na travo ob cerkev v Zavodnji.«

Se morda spominjate, kdo je kopal jamo?

»Pokojni Anton Koritnik, po domače Tonek. On je takrat kopal in prekopal veliko ljudi.«

Ste ob pogrebu opazili kakšno posebnost?

»Priletela je nemška štorčija in pogrebci smo se skrili za obzidje pokopališča.«

Pogovarjali ste se tudi s pokojnim župnikom Marjanom Ročmanom?

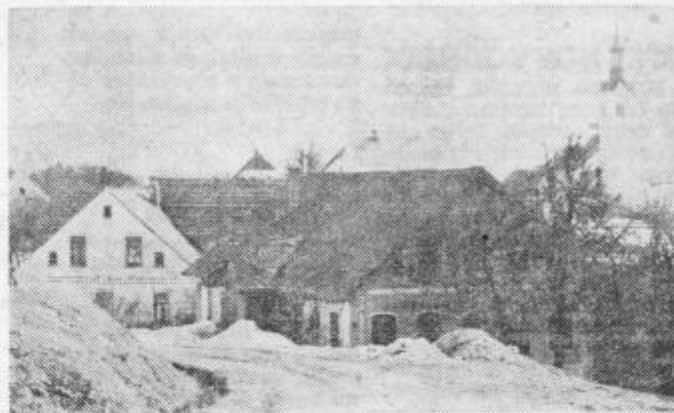
»Da. Povedal mi je, da je jamo že pred pogrebom blagoslovil.«

Kdaj je bil pogreb?

»Osem dni po smrti ob 15. uri popoldan.«

ANGELA ROČNIK

Vas Zavodnje, kamor so osem dni po smrti prepeljali Kajuha in tovariše. 13. novembra so Kajuha prekopalí. Zdej je njegov grob v Soštanju.

Ste poznali Kajuhovo mamo?

»Zelo dobro in Kajuha tudi. Bil je odličen fant.«

Tako Angela Ročnik, ena izmed šestih, ki so bili na pogrebu Kajuha in njegovih tovarišev.

da, Zavodnje in Soštanja in ki so pred 25. leti doživljali tiste trenutke, ki se jih danes s spominjanjem spominjamo. Naš edini namen je bil in bo ostal, da s tem prispevkom pomagamo osvetliti še nekatere podatke, ki so neposredno ali posredno vezani na Kajuhovo življenje, smrt in pokop.

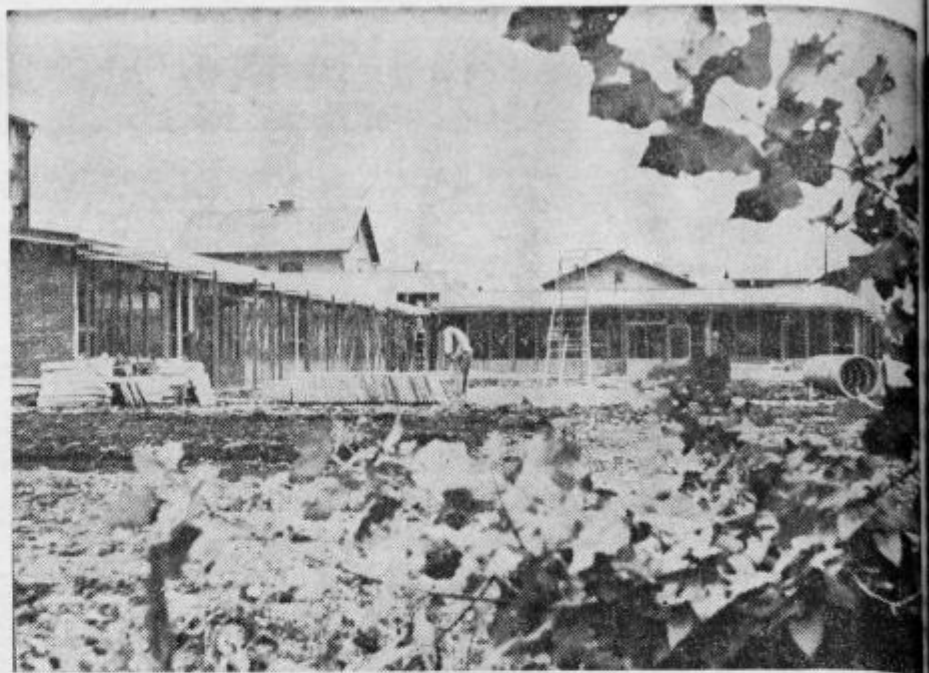
Kajuhovo delo je predragoceno, da bi lahko pa čeprav še tako drobne podatke izpustili.

NAMESTO KONCA

V podlistku »Preprosti ljudje o Kajuhu« smo navedli spominne ljudi, ki živijo v okolici Sentvi-

epp

**ekonomska
propaganda
grafično
oblikovanje
industrijska
fotografija**

Novi otroški vrtec na Dolgem polju, dolgo pričakovana varstvena institucija v tej soseski, bo kmalu nared. Ureditev vnanjosti in notranjosti gre h kraju. Tudi okolica, kjer bo ob lepem vremenu našlo dovolj možnosti za igre približno 120 otrok, bo skladno urejena. Nekateri rekviziti za igre na prostem že stojijo. Foto: F. K.

Besedo ima:

TONI HERCFELER

Ljudje se ga napijejo ob najrazličnejših prilikah; eni imajo za to razlog, drugi pa ga srkajo kar brez razloga. Da bi se nekdo vdal pijači zaradi vremena, na primer letošnjega avgusta, še nisem slišal. Toda imel sem priložnost videti, kako nekateri kar naprej služijo na račun tistih, ki jim je alkohol nepogrešljiv »vir življenja«. Na relaciji samopostrežna Gaberje in bife samopostrežne »komunicira« mošakar in se ga napije do onemoglosti. Še »sreča«, da mu samopostrežna za uslugo nudi trdno oslombo — zidano ograjo, kjer se mošakar za silo »popravi« in nato spet zleze k enemu obeh šankov. Tako iz dneva v dan, konjak za konjakom, pa še pelinkovec vmes. Verjemite, da bi se mi obrnilo, če bi na račun tako alkoholno prizadetih moral služiti hrupa zase in za podjetje. O, pa samopostrežna ni edina takšne sorte!

Ob stran alko-teme. Okrog nas je še kaj drugega, npr. skrbi za jesensko obutev. Ste že pogledali kaj v trgovine? Ne?! Verjemite, po dopustu vas bodo krepko po glavi nove cene ekskluzivnih modelov moških čevljev. Le-te se že bližajo 200 dinarjem. Vsaj po cenah kmalu ne bo več neekskluzivnih modelov. Hm, to ti je napredek. Kar pogreje te pri srcu ob misli, da se utegnejo še druge cene »stabilizirati« navzgor, razen, kajpada cene hladilnikov. Presneto, tako vroči pa tudi nisimo bili, da bi moral sedaj vsak zase glavo tiščati v svoj hladilnik. Ne rečem, da tu in tam, ne glede na nivoje, ne bi bilo treba kakšnih možganov malce ohladiti, seveda po ustreznem ključu.

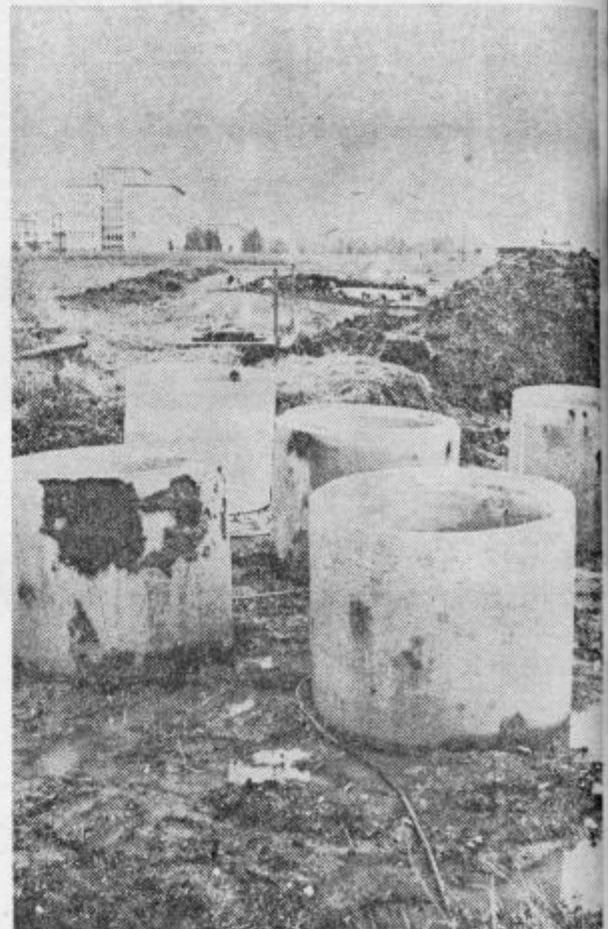
Oni dan je k sosedu prišel znanec s pismom svojega znanca iz drugega mesta. Slednji mu je k svojemu naslovu pripisal nekaj številke npr. Južničeva ul. 2 (501-622-8-4513). »Duš, tega pa ne razumem«, je pihal, »kaj neki to pomeni?«. Razložili smo mu, da je svojemu zancu gotovo kaj dolžan, zakaj številke ob naslovu, so številke njegovega žiro računa. »A tako, ti pre...«

Rozalija in Franc Serbec, doma iz Lipnega dola, sta pred dnevi po petdesetih letih skupnega življenja v zakonu pred matičarjem v Jurkloštu znova rekla »da«. Posnetek sicer ne prikazuje tega svečanega trenutka, kajti objektiv ju je ovekovečil v vsakdanjem, neprazničnem življenju, ko sta se predajala soncu in vnukom doma pred svojo leseno bajtico. Foto: J. Sever

FOTO VESTI

Koga čaka sreča na vogalu pri prodajalcu srečk? Vse kaže, da so mnogi prepričani v svojo srečo. Stopijo k prodajalcu in čakajo, kupijo srečko z mislijo na dobiček. Če pride nato razočaranje, nič zato. Bo pa drugič bolje. In spet gredo k prodajalcu. Tako iz dneva v dan. Foto: Brecl

Nova trasa Dečkove ceste mimo IV. osnovne šole je že vidna. Kanalizacijo so položili v vsej dolžini tja do Ceste na Dobrovo. Dela nadaljujejo pod Golovcem, vendar delavce pri tem precej ovira deževno vreme. Foto: F. K.

PREVARANTI NA DELU

Kaže, da lahkovernost še dolgo ne bo izumrla, kajti v zadnjem obdobju posel tistih, ki se na račun nje okorišćajo, neverjetno cvete.

Na ulici človeka na primer ustavi nekdo, ki vam je pripravljen najti stanovanje, če mu na roko odštejete na primer 300 novih dinarjev.

Ali — na vratih stanovanja, kjer so doma samo otroci, potrka prijazna ženska, ki pove, da je mamica naročila, naj ji otroci izročijo nekaj starih tisočakov, ker da jih nujno potrebuje.

V zadnjem obdobju pa se je že večkrat primerilo, da je moral telefonist komunalnega zavoda za socialno zavarovanje zaman dopovedovati strankam na drugi strani žice, da pri njih ni nikogar, ki bi se tako in tako imenoval in ki bi jim lahko zvišal pokojnino. Neznavec, ki je izkoristil npanje nekaterih upokojencev na upravičeno zvišanje pokojnine, ima namreč poseben postopek. Toda v primeru, ki ga opisujemo, se mu je ponesrečil.

Ko je zaprla za sabo večna in vrtna vrata, se je pred njo znašel moški srednjih let.

»Dober dan, gospa,« ji je ljubeznivo dejal. »Oprostite, kako se že vi pišete?«

Nekoliko začudena mu je povedala svoje ime.

»O, saj res!« je pohitel z opravičevanjem. »Človek pri tolikih imenih hitro pozabi katerega. Saj dobivate pokojnino, kajne? In manjša je, kot bi morala biti. Veste, v službi sem na socialnem zavarovanju. Če mi date 5,60 ND za kolečke, boste odločbo, ki je že prispela, dobili v roku, da boste še ta mesec lahko zahtevali tisto zvišanje pokojnine!«

Preizkušeni sistem pa je tokrat odpovedal. Upokojenka se ni zmedla. Da nima nič denarja pri sebi, je dejala, da pa je pripravljena priti k njemu v pisarno. Prosila je še, naj ji pove ime. Mošakar je nekaj zamomjal in pristal, da ga prihodnji dan obišče na njegovem delovnem mestu.

Na zavodu seveda ni bilo človeka s takim imenom, pa tudi odločbe za zvišanje pokojnine niso dobili. Le to je zvedela, da je bilo takih žrtev že več...

Kaže, da je ta »sistema zanesljivejši od onega, ki ga ubira druga vrsta iznajdljivejšev — le-ti namreč trkajo na srca usmiljenih ljudi. Dinar za željo, nekaj stotakov za vlak v rodni kraj, miloščina zaradi telesne hibe, to so prošnje, ki jih je človek deležen tudi po večkrat tedensko. Včasih reagiramo z darom, še večkrat z zavrnitvijo. Beračenje na tak ali drugačen način, pa je kot kaže, postal eden izmed modernih poklicev!

posled posedu

NOVI TEDNIK — Uredništvo in uprava Celje Gregorčičeva 5, poštna preda 161 Urejuje uredniški odbor Glavni urednik BERNARD STRMCNIK odgovorni urednik IURF KRASOVEC NOVI TEDNIK izhaja od decembra 1968 kot naslednik CELJSKEGA TEDNIKA, ki je izhajal od 1955 leta NOVI

34

TEDNIK izhaja vsako sredo. Izdaja CGP »DELO« — enota informacije in pagadna Celje. Fisk. št. klisjei CGP »DELO«. Ro kopolov se vračamo Ce na posamezne številke 9 par (60 SD), setna naroč aino 30 novih din (3.000 SD), polletna 15 novih din (1.500 SD) Za tujine enaša naročnina 90 novih din (6.000 SD). Pekoči račun 507-1-1288 TELEFON: uredništvo 23-69 mal oglasji in naročnine, ekonomska propaganda 41-65